

очитѣ ѝ и тѣй я заблъска съ крилата по главата, че тя се зашемени и нищо не виждаше нито чуваше. Ако не бѣше се притекалъ Ралли, щѣха да ѝ отидатъ очитѣ.

Отъ тоя день зацарува открита вражда между Петра и двамата. Лежеше ли Ралли на слънце, Петъръ ще излѣзе изъ нѣкое скривалище, ще улови удобния мигъ и ще кацне на Ралливата глава. Тамъ той се вчепкваше въ ушитѣ му и така удряше съ човката и крилата, че Ралли виеше отъ болки и съ свита опашка бѣгаше като бѣсенъ изъ двора. Щомъ ги чуеше слугинята изъ кухнята, излизаше съ машинѣ и се опитваше да улови Петра. Тогава той се пушаше и хвъркваше на кестена, отъ кждѣто грачеше такива хули, че слугинята си запушваше ушитѣ. Сжщо и когато се затечеше и Муша, Петъръ изчезваше, защото съ двамата заедно той не можеше да се бори. Ралли и Муша съвсѣмъ не се рѣшаваха да останатъ сами на двора. Гжскитѣ и патицитѣ отъ съседния дворъ все по-сериозно клатѣха главитѣ си и размислюваха какъ да помогнатъ

на двамата. Най-послѣ стариятъ гжсокъ се рѣши да говори съ тѣхъ.

— „Слушайте“ каза той, „така не може да върви тая работа. Дръзкиятъ и нахаленъ чужденецъ ви убива цѣлия животъ. На зълъ трънъ — зълъ трнокопъ. Вашето миролюбие не помага.“

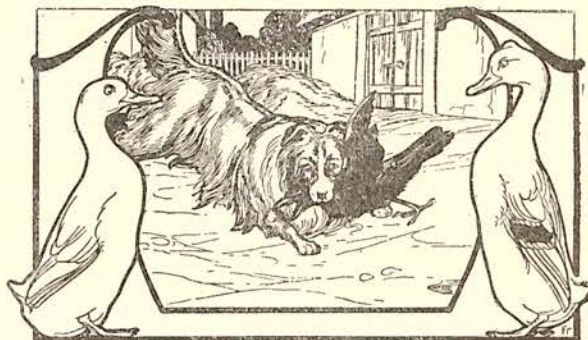
— „Да“, каза Ралли, „не може вече да се търпи“. Муша седѣше мълчеливо до него; очитѣ ѝ бѣха съвсѣмъ зелени отъ ядъ.

— „Послушайте моя съвѣтъ“, продължи гжсокътъ, „и накажете нахалника“.

— „На драго сърце бихме го направили“, въздъхна Рали. „Но кажи какъ“.

— „Ето какъ! Ти, Ралли, ще легнешъ на слънцето и ще се прѣсторишъ на заспалъ. А ти, Муша, ще се скриешъ нейдѣ наблизу. Щомъ Петъръ си заби ноктитѣ въ ушитѣ на Ралли, ти ще се хвърлишъ и ще го пипнешъ. Тогава той сигурно ще пусне Ралливитѣ уши, за да се обърне противъ тебе, но Ралли пкъ ще се спусне и ще го докопа; а Муша ще дойде и ще му оскубе перушинката“.

Ралли и Муша се спогледаха и разбраха. Скрити въ Ралливата колиба, тѣ размислиха и си начертахъ нападанието. Слѣдъ това се заловиха за работа. Ралли се обтѣгна на слънце, и си затвори очитѣ, а Муша се скри въ една празна бѣчва, която се търкаляше въ двора. Петъръ спѣше. Когато си измъкна главата изподъ крилото, той видѣ че Ралли лежи на слънце и веднага прѣхвъркна и си заби ноктитѣ въ гърба му. Ралли извика. Съ единъ скокъ Муша бѣше на мѣстото и заби ноктитѣ си въ Петровия вратъ. Петъръ пусна Рали-

витѣ уши, Ралли подскокна, и се отърси, а Муша заедно съ Петъръ се търколиха на земята. Бързо като свѣткавица, Ралли подскочи